

Dosarul nr. 2ra-587/22
2-21003454-01-2ra-21042022

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) jud: V. Cupcea
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, I. Țurcanu, L. Prutean

D E C I Z I E

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Sergiu Cotruță,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cotruță împotriva lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii și deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 12 ianuarie 2021, Sergiu Cotruță, fiind reprezentat de avocatul Vadim Ciobanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei de 30 000 euro, în baza contractului de împrumut din 8 ianuarie 2018, a dobânzii de întârziere în sumă de 4 472,10 euro și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 25 559 lei. (f.d.3-6, 37-39)

În motivarea acțiunii, a indicat că în baza contractului de împrumut din data de 8 ianuarie 2018 și a actului de predare – primire a mijloacelor bănești din aceeași dată, pârâții au luat cu împrumut de la reclamant suma de 30 000 euro – sumă, pe care pârâții urmau să o restituie până la date de 8 ianuarie 2020.

Pârâții nu au restituit suma luată cu împrumut nici măcar parțial și nici nu au solicitat stabilirea unui nou termen de restituire a împrumutului.

La solicitarea reclamantului de a-i restitui datoria, ultimii au menționat că nu dispun de surse financiare, deoarece și-au procurat un imobil în Germania.

Prin hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoria Orhei, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cotruță împotriva lui

Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat, în mod solidar, de la Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, în beneficiul reclamantului Sergiu Cotruță, datoria în suma de 30 000 euro, sau echivalentul sumei în lei moldovenești la momentul achitării, în baza contractului de împrumut sub forma recipisei din 8 ianuarie 2018, dobânda de întârziere în sumă de 4 472,10 euro, sau echivalentul sumei în lei moldovenești la momentul achitării, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20 000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 24 414,20 de lei.

La 2 aprilie 2021, Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, fiind reprezentanți de avocatul Tatiana Postolachi, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin încheierea din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins demersul înaintat de avocatul Vadim Ciobanu în interesele lui Sergiu Cotruță cu privire la numirea expertizei grafoscopice.

Prin decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga din numele cărora a acționat avocatul Tatiana Postolachi.

S-a casat hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cotruță împotriva lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Sergiu Cotruță în beneficiul lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în apel, suma de 18 310 lei.

La 11 aprilie 2022, acționând în numele și interesele Cotruță Sergiu, avocatul Vadim Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și încheierii din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 31 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central.

În motivarea recursului a invocat că decizia și încheierea Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2021 sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise în rezultatul încălcării esențiale a normelor de drept material, interpretării în mod eronat a legii și aprecierii arbitrare a probelor.

Reprezentantul recurentului a relatat că în ședința de judecată a instanței de apel, nu a recunoscut semnătura lui Sergiu Cotruță aplicată pe versoul exemplarului nr. 2 al recipisei și a solicitat prin demers verbal efectuarea unei expertize grafoscopice în vederea stabilirii autenticității și autorului semnăturii aplicate. Însă, instanța, neîntemeiat și fără careva motive plauzibile a respins demersul privind efectuarea expertizei solicitate.

Astfel, referitor la acest aspect, reprezentantul recurentului a susținut că acesta nu recunoaște semnătura aplicată pe versoul exemplarului nr.2 al recipisei (f.d.109), iar în asemenea circumstanțe, consideră că instanța de apel era obligată

să dispună efectuarea unei expertize grafoscopice în vederea stabilirii autenticității și autorului semnăturii aplicate.

A menționat că, contrar obligațiilor legale de a examina cauza obiectiv și sub toate aspectele, instanța de apel a luat poziția părților, precum că semnătura de pe versoul recipisei ar fi fost executată de reclamant și acest fapt ar dovedi restituirea împrumutului, fără a lua în considerare că însăși părții în instanța de fond au declarat că reclamantul nu a semnat nici un înscris.

A reținut că între semnăturile executate de Sergiu Cotruță pe mandatul avocațial și semnătura aplicată pe versoul recipisei, există diferențe esențiale, iar acest fapt nu a fost elucidat de instanța de judecată.

La fel, a invocat că, completul de judecată și-a arogat și competențe de expert judiciar, stabilind că semnătura ar fi fost executată de Sergiu Cotruță, în circumstanțele în care ultimul neagă executarea acesteia.

Consideră că motivarea refuzului în dispunerea efectuării expertizei grafoscopice nu a fost motivată, iar în rezultat a avut loc încălcarea dreptului la un proces echitabil al reclamantului, or, instanța de apel și-a baza hotărârea de respingere a acțiunii în exclusivitate pe faptul că datoria ar fi fost restituită, fapt care ar fi dovedit prin semnătura aplicată de pe versoul recipisei, a cărei expertizare a fost refuzată.

Instanța de apel împiedicând partea reclamantă să dovedească faptul că semnătura aplicată nu a fost executată de către reclamant iar acțiunea ultimului este întemeiată, a stabilit incomplet circumstanțele de fapt care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și a avut ca efect aplicarea eronată a normelor de drept material.

La fel, consideră că instanța de apel stabilind incomplet circumstanțele de fapt ale cauzei, și anume cine este autorul semnăturii aplicată de pe versoul recipisei menționate, a comis erori la alegerea normelor aplicabile și anume a art.642-643 din Codul civil și în final a adoptat o decizie ilegală.

Avocatul Vadim Ciobanu a susținut că instanța de apel și-a motivat în exclusivitate decizia prin faptul că datoria ar fi fost restituită reclamantului de către părți, fapt care ar fi dovedit prin semnătura aplicată de pe versoul recipisei de către Cotruță Sergiu (f.d.109), probă care a fost prezentată în instanța de apel și care este inadmisibilă. Or, această probă nu a fost prezentată de către părți în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, în instanța de fond nu s-a comunicat despre existența unei asemenea probe, această probă nu a fost reclamată în prima instanță și nici nu ar fi fost restituită în mod nejustificat de către prima instanță.

Chiar dacă instanța de apel a admis administrarea de la părți în calitate de probă a recipisei de la f.d.109, aceasta a încălcat dreptul reclamantului la proba contrară, drept garantat de art. 119¹ alin. (3) din Codul de procedură civilă. Or, instanța de apel urma să respecte dreptul părții adverse la proba contrară și anume efectuarea expertizei grafoscopice.

A mai menționat că prin cererea de apel înaintată de apelanții au solicitat doar casarea hotărârii instanței de fond și nu au cerut compensarea cheltuielilor de judecată.

Mai mult ca atât, nici în ședința de judecată apelații nu au solicitat încasarea din contul intimatului (reclamantului) cheltuielile de judecată.

Respectiv, contrar normelor de drept indicate supra, instanța de apel a dispus încasarea din contul lui Sergiu Cotruță în beneficiul lui Galbură Gheorghe și Gliga Ludmila a cheltuielilor de judecată suportate cu titlu de taxă de stat în ordine de apel în mărime de 18 310 lei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată reprezentantului recurentului, avocatului Vadim Ciobanu, prin intermediul poștei electronice, la 18 februarie 2022.

Iar cererea de recurs a fost depusă la 11 aprilie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs, informând-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 24 mai 2022, avocatul Lucian Rurac, în interesele intimatului Gherorghe Galbură, a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat ca fiind nefondat.

Alte referințe nu au fost depuse.

Prin încheierea din 1 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de avocatul Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Sergiu Cotruță a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în

instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Deși alin. (3) al normei enunțate specifică concret care încălcări sau erori se consideră drept omisiuni procedurale, alin. (4) menționează că și săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar alin. (5) al normei date prevede că temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Examinând recursul declarat împotriva încheierii și deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în cererea de recurs și referință, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Colegiul constată că la caz se impune necesitatea admiterii acestuia, cu casarea integrală a deciziei și încheierii contestate și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, pentru motivele ce succed.

La caz, Colegiul atestă că prin prezenta acțiune civilă, reclamantul Sergiu Cotruță revendică de la Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, în mod solidar, datoria de 30 000 euro, în baza contractului de împrumut din 8 ianuarie 2018, a recipise olografe și a actului de predare-primire a mijloacelor bănești din aceiași dată.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 31 martie 2021 a admis cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cotruță împotriva lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată. A încasat, în mod solidar, de la Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, în beneficiul reclamantului Sergiu Cotruță, datoria în suma de 30 000 euro, sau echivalentul sumei în lei moldovenești la momentul achitării, în baza contractului de împrumut sub forma recipisei din 8 ianuarie 2018, dobânda de întârziere în sumă de 4 472,10 euro, sau echivalentul sumei în lei moldovenești la momentul achitării, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20 000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 24 414,20 de lei.

La 2 aprilie 2021, Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, fiind reprezentanți de avocatul Tatiana Postolachi, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, reprezentantul părților Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, a prezentat instanței un alt exemplar în original al recipisei contrasemnate de către părți, versoul cărei conține înscrieri referitoare la restituirea tranșe din suma împrumutului acordat, precum și o semnătură olografă. (f.d.109-109 verso)

Aici colegiul menționează că la dosar de către reclamant a fost anexat un alt exemplar al recipisei din 8 ianuarie 2018. (f.d.48)

În acest context, reclamantii au invocat că împrumutul a fost restituit părâtului.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Vadim Ciobanu a negat faptul că semnătura olografă ar fi fost aplicată de către Sergiu Cotruță, solicitând instanței dispunerea efectuării unei expertize grafoscopice. (f.d.111-113)

Prin încheierea din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins demersul înaintat de avocatul Vadim Ciobanu în interesele lui Sergiu Cotruță cu privire la numirea expertizei grafoscopice. (f.d.114-116)

Iar, prin decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga din numele cărora a acționat avocatul Tatiana Postolachi. S-a casat hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care: S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cotruță împotriva lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Sergiu Cotruță în beneficiul lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în apel, suma de 18 310 lei.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că acțiunea este neîntemeiată, or, materialele cauzei atestă stingerea obligațiilor de către debitori.

Instanța de apel a menționat potrivit originalului recipisei contrasemnate de către reclamant, părții au restituit suma împrumutului din 8 ianuarie 2018, ultima tranșă fiind transmisă la 8 decembrie 2019.

În acest context, instanța de apel a reținut că reclamantul Cotruță Sergiu nu mai poate pretinde încasarea datoriei de la Galbură Gheorghe și Gliga Ludmila, întrucât la caz au fost prezentate probe ce confirmă faptul că împrumutul a fost restituit.

În cuprinsul cererii de recurs, reprezentantul recurentului Sergiu Cotruță a dezvoltat critici ce vizează concluziile instanței de apel referitoare la refuzul de a dispune efectuarea unei expertize grafoscopice în vederea stabilirii autenticității semnăturii olografe aplicate pe versoul recipisei de la fila dosarului 109.

Astfel, în esență, în recurs s-a invocat că în absența unor explicații referitoare la motivele respingerii cererii de efectuare a expertizei, decizia instanței de apel a fost motivată insuficient, or instanța nu a stabilit pe deplin circumstanțele de fapt care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Judecând recursul, Colegiul consideră criticile aduse în cererea de recurs întemeiate.

Și anume, pornind de la argumentele din recurs, Colegiul lărgit constată că instanța s-a abținut de a da un răspuns convingător la expunerile și argumentele invocate reprezentantul recurentului Sergiu Cotruță în cadrul ședinței din 7 decembrie 2021, conform cărora, ultimul a negat aplicarea semnăturii olografe pe recipisa din 8 ianuarie 2018.

Aici Colegiul menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului obligă instanțele naționale să explice în mod corespunzător motivele pe care își bazează deciziile lor.

Întinderea obligației de a motiva o hotărâre variază în funcție de caracterul deciziei și trebuie determinate ținând cont de circumstanțele cauzei (cauza Ruiz Torija vs. Spania, § 29, 9 decembrie 1994).

Deși art. 6 § 1 din Convenție nu obliga instanțele naționale să prezinte un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un justițiabil, obligația respectivă presupune, totuși, prezentarea unor replici specifice și exprese la argumentele decisive pentru examinarea cauzei respective (Ramos Nunes de Carvalho e Sa vs. Portugalia [MC], nr. 55391-13 și alte doua, §185, 6 noiembrie 2018).

Colegiul notează că instanța de apel s-a bazat în exclusivitate pe argumentele pârâților, precum că semnătura de pe versoul recipisei ar fi fost executată de reclamant și acest fapt ar dovedi restituirea împrumutului.

Cu toate acestea, aceasta a eșuat să argumenteze motivele pentru care a decis respingerea demersului reclamantului privind efectuarea expertizei grafoscopice în vederea stabilirii autenticității și autorului semnăturii aplicate.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a eșuat să ofere un răspuns clar și exhaustiv la un argument esențial, a cărei respingere, în mod evident, necesita o motivare specifică și explicită, or, a rămas probabilitatea ca în cazul în care Curtea de Apel Chișinău ar fi admis cererea de efectuare a expertizei și ar fi luat în considerare concluziile acesteia, exista probabilitatea adoptării unei alte soluții pe fondul cauzei.

Cu toate acestea, analizând circumstanțele prezentei cauze, Colegiul consideră că instanța de apel a eșuat să prezinte o astfel de motivare.

Astfel, instanța de recurs reține că în conformitate cu dispozițiile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

La rândul său, art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Iar conform prevederilor art. 390 alin. (1) lit. e), f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină: motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă, concluziile instanței de apel în

urma examinării apelului. În cazul respingerii apelului, instanța de apel este obligată să indice în decizie motivele respingerii.

Astfel, Colegiul notează că legea procesuală consacră principiul general conform căruia orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv.

Această dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului urmează să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

Motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, CtEDO a reiterat necesitatea motivării hotărârilor, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari vs. Finlanda*).

În acest sens, se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cerințele și obiecțiile formulate de către părți.

Deci, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 § 1 din Convenție.

Omiterea aspectului dat constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție, care garantează oricărei persoane dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale.

În circumstanțele prezentei cauze, având în vedere raționamentele expuse mai sus, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității admiterii recursului declarat de avocatul Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Sergiu Cotruță, casării încheierii și deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Vadim Ciobanu în numele și interesele lui Sergiu Cotruță.

Se casează integral încheierea din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Cotruță împotriva lui Gheorghe Galbură și Ludmila Gliga cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată se trimite spre rejudecare, în instanța de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Victor Burduh

Dumitru Mardari